

Steen Gade (SF):

Statsministeren siger, at vi skal diskutere det overordnede. Det er jo også det, jeg synes vi skal fokusere på. Er det overordnede ikke børnenes tarv? Det, som statsministeren svarer igen og igen, er noget helt andet. Vi spørger faktisk til børnene og børnenes tarv. Det, jeg så vil spørge statsministeren om, er, om statsministeren er klar over, at børnene, jo længere tid de er her, får ringere fremtidsudsigter, også når de skal hjem til deres hjemlande.

Børnene er jo aldrig blevet spurgt og har taget stilling til, om de vil hjem. Børnene er jo uskyldige i den her situation, men statsministeren taler overhovedet ikke ud fra børnenes synspunkt. Han taler ud fra en eller anden liste og et eller andet regelsæt i stedet for at prøve at sætte sig ind i børnenes situation.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det spørgsmål, hr. Steen Gade her stiller, har jeg allerede svaret på. For det er jo rigtigt, at jo længere tid børnene opholder sig her, desto sværere er det selvfølgelig alt andet lige, når de så skal vende tilbage til det land, familien oprindelig kommer fra. Det er jo også derfor, at integrationsministeren har taget skridt til at justere tilbuddene til børn, sådan at der bliver taget hensyn til deres særlige behov i forbindelse med en mulig tilbagevenden til deres hjemland.

Steen Gade (SF):

Det er jo ikke megen imødekommenhed, der er hos statsministeren. Det er jo sådan, at statsministeren kigger i sin regelbog og bruger sin autoritære tænkning, og så kan han ikke sætte sig ind, at man faktisk som statsminister burde tage udgangspunkt i børnene, både af hensyn til børnekonventionen og sådan set også ud fra rent almindelige menneskelige vilkår. Mit slutspørgsmål til statsministeren skal være: Agter statsministeren at tage samme rundtur i asyллеjrene, som vi gjorde i Integrationsudvalget? For så tror jeg faktisk også, at statsministeren vil komme rystet tilbage.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg vil ikke påstå, at jeg kan sætte mig ind i alle enkeltheder i, hvor forfærdeligt det er for asylansøgere at sidde i den situation, men jeg kan i hvert fald sige til hr. Steen Gade, at hvis det var mig, der som forælder var i den situation, at der var truffet en klar afgørelse i en sag, som betød, at der ikke var adgang til at få ophold i Dan-

mark, så ville jeg gøre det bedste for mine børn, og det var så at respektere det afslag og rejse tilbage til det hjemland, hvor jeg og min familie kom fra.

Formanden:

Så er det hr. Morten Østergaard for et afsluttende spørgsmål.

Morten Østergaard (RV):

Jeg kan godt forstå, at statsministeren ikke vil svare på spørgsmålet, om de vilkår, der bydes asylbørn, var acceptable noget andet sted end i et asylcenter i Danmark. Statsministeren er jo et menneske med følelser osv., og derfor kan det være svært at forholde sig til. Det forstår jeg udmærket. Jeg forstår også godt, at systemet her går forud for mennesker, også små mennesker, asylbørn, som ingen lod eller del har i den situation, de er bragt i.

Men jeg vil gerne spørge statsministeren som opfølgning på det, hr. Steen Gade også sagde: Fru Henriette Kjær besøgte asylcenteret og kaldte forholdene umenneskelige, og jeg har besøgt et asylcenter og synes, at forholdene er uanstændige. Var det ikke på tide, at statsministeren besøgte et asylcenter for med egne øjne at kunne se, hvad det egentlig er, vi taler om, hvad det egentlig er for forhold, der bydes? Så kunne det være, at noget af kynismen vil smelte en smule. Vil statsministeren besøge et asylcenter og tage de her forhold i besigtigelse, kigge børnene i øjnene og sige: De forhold kan vi godt leve med at I lever under?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Mellem år og dag deltager jeg i mange ting og ser mange ting. Jeg har ikke nogen faste planer vedrørende besigtigelse af asylcentre, men jeg er bare nødt til at gentage, hvad jeg allerede har sagt, at når der efter alle de juridiske regler, der nu gælder i det danske samfund, er sket behandling af en sag om asylansøgning, og det er konstateret, at der ikke er baggrund for at få asyl i Danmark, at der ikke er baggrund for på den måde at tage ophold i Danmark, så er det efter min mening sådan, at man så bør respektere det afslag og sige til sig selv: Ja, men så er der ikke grundlag for, at vi kan være i Danmark, så må vi rejse tilbage til det land, vi kommer fra, og skabe os en tilværelse dér.

KL 13.20

Det er ikke at lade systemet gå foran mennesket, men det er at tage udgangspunkt i, at dette